

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จ ของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

Factors Related to Weightlifter's Achievement in Thai National Team

อุระสงค์ สุระพา
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ได้แก่ ผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนัก และสโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวแปรด้วยวิธี Blockwise selection แบบขั้นตอน Stepwise เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ด้านการแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา และด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม 2) ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์สูงต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ และปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬามีความสัมพันธ์กันสูงกับด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา และด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา 3) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การได้รับเหรียญรางวัล และการได้รับความภาคภูมิใจ (1) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล สามารถพยากรณ์ความ

สำเร็จได้ ร้อยละ 61.80 และมี 7 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาจากสโมสรสมาชิก ได้คัดเลือกนักกีฬาจากผลการแข่งขัน สมาคมฯ ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันยกน้ำหนักระดับนานาชาติ การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 1 ตัว ได้แก่ การจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีมร่วมปฏิบัติงาน (2) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ร้อยละ 76.10 และมี 12 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 8 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มีโครงสร้างร่างกายเหมาะสมสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ การพัฒนาบุคลากรกีฬายกน้ำหนัก การประเมินศักยภาพนักกีฬาตนเองและคู่แข่ง การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาผู้ที่มีสมรรถภาพทางจิตดี สมาคมฯ ดำเนินงานตามพันธกิจ การส่งทีมนักกีฬาชาย-หญิง เข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 4 ตัว ได้แก่ การนำหลักธรรมมาภิบาลมาบริหารจัดการ การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา การสร้างภาพลักษณ์และกระแสนิยม การส่งผู้ตัดสินไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

Abstract

The purposes of this research were to study 1) To study the level of importance within factors related to weightlifter's achievement in Thai national team, 2) The relationship between factors and rewarding medals and proudness. 3) The establishment for predicting equations. Subjects were 450 stakeholders classified as Sport Authority of Thailand representatives, Olympic committees of Thailand, weightlifting association committees, weightlifting clubs representatives, team managers, coaches and weightlifting athletes. Research tools consisted of depth interviews and questionnaires. The collected data were, then, analyzed in terms of means, standard deviations, Pearson's Product moment correlation coefficients, multiple regression analysis and blockwise selection, stepwise with statistical significance at .05 level.

The results were as follows: 1) Factors related to weightlifters achievement in Thai national team were at the high importance level, respectively, as talent identification and athlete selection, athlete competency development, competition analysis and evaluation, sport association management and supporting and promoting. 2) The main 5 factors were found high relationship to weightlifters achievement in

Thai national team classified as rewarding medals and proudness. Competency athlete development high related to competition analysis and evaluation, talent identification and athlete selection, sport association management. 3) Predictable equations of weightlifter's achievement in Thai national team (1) For rewarding medals possibly predicted to 61.80 percents. 7 subfactors of the main 5 factors were statistically at .05 level, the factors could be classified into 2 directions : the positive factors and negative factor. There were six positive factors and one negative factor. The positive factors consisted of that as association administrators to wide vision, athlete selection from association members, from nations and international competitions, organizing international competition, commendation of athlete fulfillment, athlete training in long intensive programs. However, there was one negative factor as provision sport scientist, nutritionist, physical therapists and medical doctor teams for training and competition. (2) For rewarding proudness possibly predicted to 76.10 percents. 12 subfactors of the main 5 factors were statistically at .05 level, the factors could be classified into 2 directions : the positive factors and negative factors. There were eight positive factors and four negative factors. The positive factors consisted of that as association administrators to wide vision, athlete selection based on appropriate body structure, developing weightlifting personnel, evaluating performance of athlete an opponents, athlete selection based on mental and physical fitness, sending male and female athletes participate in international events, commendation of athlete fulfillment, However, there were four negative factors as to association executing good governance for all concerns, strict implementation of prevention and care of athlete injury measures, creation brilliant image of weightlifting, and supporting referees working internationally.

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้นมีสุขภาพที่แข็งแรงส่งผลให้คนในชาติมีคุณภาพที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองต่อไป นอกจากนี้แล้วยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมกีฬาในด้านต่างๆ มีกิจกรรมบันเทิงเข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อสร้างความสุขให้กับประชาชนสนใจหันมาเล่น

กีฬาและออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น เพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชาติ หันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ในยุคโลกาภิวัตน์ หรือโลกไร้พรมแดน การพัฒนากีฬาจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปสู่ความเป็นเลิศ ดังนั้นแต่ละประเทศทั่วโลกจะปลูกฝังกีฬาตั้งแต่ระดับรากหญ้า คือตั้งแต่ระดับเยาวชนไปสู่เยาวชนและประชาชน เพื่อสร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับตนเองและประเทศชาติ

(สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย.
2554 : 1)

ในปัจจุบันการแข่งขันกีฬาเป็นการแข่งขันความสามารถของนักกีฬา บุคลากรต่างๆ ทางการศึกษา และด้านอื่นๆ ในการแสดงออกถึงขีดความสามารถสูงสุดแข่งขันในเรื่องของศักดิ์ศรี เกียรติยศ เกียรติภูมิของประเทศ และสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ประชาชนในชาติ (ศิลปชัย สุวรรณธาดา. 2552 : 1) นอกจากความภาคภูมิใจ มีชื่อเสียงโด่งดังแล้วยังได้รับการยกย่องสรรเสริญเป็นผู้มีเกียรติในสังคมสิ่งที่มองเห็นและสัมผัสได้คือ ผลตอบแทนเป็นทรัพย์สินเงินทองอย่างมหาศาลจากองค์กรต่างๆ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชนและประชาชน การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2547 และครั้งที่ 29 พ.ศ. 2551 เสร็จสิ้นลงรัฐบาลไทยได้จัดพิธีต้อนรับคณะนักกีฬา และคณะเจ้าหน้าที่อย่างยิ่งใหญ่ และสมเกียรติ นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จได้รับการยกย่องให้เป็นวีรบุรุษวีรสตรีของชาติ สื่อมวลชนต่างๆ นำเสนอข่าวเผยแพร่อย่างกว้างขวางเป็นที่ยินดียิ่งของชาวไทยทั่วประเทศ หลังจากนั้นนักกีฬาแต่ละคนได้เดินทางกลับถิ่นภูมิลำเนาเพื่อให้ประชาชน ในท้องถิ่นได้แสดงความชื่นชมกับความสำเร็จ มีการจัดพิธีต้อนรับจัดให้มีขบวนแห่อย่างยิ่งใหญ่เช่นเดียวกัน

จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 28 ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ นักกีฬายกน้ำหนักหญิงของไทยได้รับชัยชนะ 2 เหรียญทอง 2 เหรียญทองแดง จาก น.ส.อุดมพร พลศักดิ์ น.ส.ปวีณา ทองสุก น.ส.อารีย์ วิรัตน์ถาวร และ น.ส.วันดี คำเอี่ยม ทั้งหมดได้รับการปูนบำเหน็จเป็นทรัพย์สินเงินทอง และตำแหน่งหน้าที่การงานมั่นคงและได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 29

ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน น.ส.ประภาวดี เจริญรัตนธารถกุล นักยกน้ำหนักหญิงรุ่น 53 กิโลกรัม ชนะเลิศได้เหรียญทอง กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ได้มอบเงินรางวัลให้ 10 ล้านบาท ซึ่งยังไม่นับรวมกับรางวัลจากภาคส่วนต่างๆ เป็นทรัพย์สินเงินทองอีกจำนวนมาก ดังที่กล่าวมานั้นคือรางวัลภายใน และรางวัลภายนอก เป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการใช้ความพยายามต่อกระบวนการปฏิบัติงานของบุคคล รางวัลที่เกิดคุณค่าต่อตนเอง และรางวัลที่มีองค์กรหรือคนอื่นมอบให้ บุคคลมีความเชื่อว่า การใช้ความพยายามทำให้งานสำเร็จสมควรที่จะได้รับรางวัล และองค์กรคาดหวังว่าบุคคลต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดผลสำเร็จ (Porter and Lawler. 1968) สมาคมกีฬาฯ คาดหวังว่านักกีฬาต้องมีความสามารถ มีมาตรฐานในการแข่งขันและต้องมีการวิเคราะห์และประเมินผลการฝึกซ้อมและการแข่งขันตามมาตรฐาน กฎเกณฑ์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้

แรงจูงใจภายใน เป็นแรงขับโดยตรงให้บุคคลใช้ความพยายามต่อกระบวนการปฏิบัติงาน งานมีความแตกต่างหลากหลายท้าทายความสามารถ และความรู้สึที่ดีต่อการปฏิบัติงาน การกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยตนเองเพื่อตนเอง เช่น การเข้าร่วมการเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน ความพึงพอใจ การพัฒนาทักษะของตนเอง สุขภาพ การลดน้ำหนัก ความสมบูรณ์ทางกาย การท้าทายตนเอง การประสบความสำเร็จแห่งตนและอื่นๆ คือ ความต้องการของมนุษย์ หากประสบผลสำเร็จก็จะได้รับรางวัลภายใน แรงจูงใจภายนอก คือบุคคลมีแรงขับจากตัวแทนภายนอก และมีปฏิกริยาต่อปัจจัยภายนอก เช่น การได้เงินเดือนเพิ่ม เงินรางวัล การเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น การเข้าร่วม การเล่นกีฬา

เพื่อการยอมรับ การมีชื่อเสียง เหยียดรางวัลและอื่นๆ คือ ความต้องการที่คนอื่นจะมอบให้ หากประสบผลสำเร็จ ก็จะได้รับเป็นรางวัลภายนอก (Chelladurai. 2006 ; Weinberg and Gould. 2006) โดยทั่วไปแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่พึงปรารถนามากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจภายในจะทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป และมีประสิทธิภาพเป็นเวลานาน ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกมีผลต่อพฤติกรรมชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ถ้าไม่ได้รับแรงจูงใจพฤติกรรมนั้นจะลดลงและหยุดไปในที่สุด ปัญหาเกี่ยวกับรางวัลภายนอกคือ มีความสัมพันธ์ไม่สม่ำเสมอต่อสมรรถนะการทำงาน เนื่องจากในการปฏิบัติงานใช้แรงพยายามอย่างมาก แต่การได้รับรางวัลไม่มีความยุติธรรม เช่น การเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นอยู่บนพื้นฐานของความอาวุโส การเพิ่มเงินเดือนเป็นปกติอยู่ในระดับเดียวกันทุกคน ซึ่งพิจารณาแล้วไม่สัมพันธ์กับความสามารถ และความพยายามในการปฏิบัติงาน ส่วนรางวัลภายในเกิดขึ้นโดยตรงจากประสบการณ์ของบุคคล รางวัลภายในจึงมีความสัมพันธ์สูงต่อความต้องการของมนุษย์ (Maslow. 1943)

การกำหนดปัจจัยความสำเร็จ คือการได้รับรางวัลภายใน และรางวัลภายนอก ทั้งสองรางวัลมีคุณค่า และการรับรู้ว่าเป็นไปได้ในการใช้ความพยายามให้ได้รับรางวัล ทำให้เกิดแรงจูงใจ ให้มนุษย์ใช้ความพยายาม โดยนำความสามารถ และคุณสมบัติต่างๆ และการรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองมาเป็นสมรรถนะในการปฏิบัติงานสู่ความสำเร็จได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดความพึงพอใจ (Portor and Lawler. 1968) เพราะว่ามีมนุษย์มีความขาดแคลน มีความพึงพอใจ มีความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับมาสโลว์

ความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นคือ 1) ทางด้านสรีระ 2) ความมั่นคงและความปลอดภัย 3) การเข้าสังคมและความรัก 4) การยอมรับและการชื่นชมตนเอง และ 5) ความต้องการมีศักยภาพแห่งตนเอง สอดคล้องกับเชลลาดูเรีย (Challaduria. 2006) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกีฬาของเยาวชน 1) ความสำเร็จและสถานะ 2) การมีส่วนร่วมในทีม 3) สมรรถภาพ 4) การปลดปล่อยพลังงาน 5) ต้องการพัฒนาทักษะ 6) การเป็นสมาชิกและความผูกพัน 7) ความสนุกสนานและความตื่นเต้น 8) สถานการณ์และสิ่งต่างๆ อิทธิพลของแรงจูงใจมีต่อพฤติกรรมมนุษย์คือ การเลือกกิจกรรม การยืนหยัดต่อกิจกรรม การทุ่มเทความพยายาม และระดับการแสดงความสามารถ (Weinberg and Gould. 2006)

รางวัลภายในและภายนอก เป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย มนุษย์เป็นผู้ขับเคลื่อน เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญในการใช้ความพยายาม ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ฉะนั้นการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Management) จึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง รูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วย 1) ทรัพยากรมนุษย์ คือ อาสาสมัคร คนทำงานที่ไม่ประสงค์รับค่าตอบแทน ผู้ทำงานเป็นอาชีพ และลูกค้า 2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ความสามารถต่างๆ บุคลิกภาพ คุณค่า และแรงจูงใจ 3) การปฏิบัติเกี่ยวกับมนุษย์ คือ ความยุติธรรมขององค์กร การออกแบบงาน ทีมงาน การพิจารณาผู้ประกอบอาชีพ การประเมินภาวะผู้นำ ระบบการให้รางวัล ตลาดภายใน 4) ผลลัพธ์ทางทัศนคติ คือ พันธะสัญญาและความพึงพอใจ (Challaduria. 2006)

ทรัพยากรมนุษย์ในกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทยคือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนักทั้งหมดประกอบด้วย ผู้บริหารกีฬา สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสโมสรสมาชิก ผู้ให้การสนับสนุน ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนและนักกีฬายกน้ำหนัก จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย และนักกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย เป็นสาเหตุให้หลายฝ่ายต้องทรมองท่ามกลาง กำลังใจ และสติปัญญาเพื่อให้ได้รับความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยเฉพาะรายการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ต่อมวลมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกชิงชนะเลิศแห่งโลก และอื่นๆ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา แพทย์ นักโภชนาการ ผู้ฝึกสอนกีฬาต่างคิดค้นหาเทคนิค วิธีการและความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา บริษัทผลิตอุปกรณ์กีฬาได้เพิ่มทุนในการทดลอง วิจัย สร้างนวัตกรรม การประดิษฐ์คิดค้น อุปกรณ์ เสื้อผ้า และชุดแข่งขันที่ส่งเสริมให้นักกีฬาได้ประโยชน์ในการแข่งขัน (สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2547 : 18)

แผนยุทธศาสตร์กีฬายกน้ำหนัก สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 มีทิศทางดังต่อไปนี้ 1) การพัฒนาศักยภาพกีฬายกน้ำหนักไปสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติที่มีมาตรฐาน นักกีฬายกน้ำหนักประสบความสำเร็จในระดับโลก 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล 3) การพัฒนาบุคลากรกีฬายกน้ำหนักทั่วประเทศให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ 4) มีศูนย์ฝึกกีฬายกน้ำหนักแห่งชาติ มีมาตรฐาน

และเพียงพอต่อการฝึกซ้อม และเข้าแข่งขัน (สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2554) การกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย ไม่สามารถรับประกันความสำเร็จได้ หากขาดปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา 2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม 3) ปัจจัยด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก 4) ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก 5) ปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์ และการประเมินผล

กีฬายกน้ำหนักในประเทศไทย ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ อาทิ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงแชมป์โลก สามารถสร้างชื่อเสียงสร้างรายได้ให้กับนักกีฬาและประเทศชาติ สร้างความสุขให้กับประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะการที่นักกีฬาได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่ผ่านมา แต่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของจำนวนเหรียญรางวัล ที่สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยคาดหวังเอาไว้ เนื่องจากปัจจัยที่มาสนับสนุน ไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงินงบประมาณ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าอาหารของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ อุปกรณ์การฝึกซ้อมยังไม่เพียงพอ ไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์บางอย่างต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ บุคลากรด้านผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนักไม่เพียงพอ ไม่เชื่อมั่นในความสามารถผู้ฝึกสอนชาวไทยด้วยตัวเอง ต้องจ้างผู้ฝึกสอนต่างประเทศ

เข้ามาช่วยพัฒนานักกีฬายกน้ำหนัก ยังไม่มีศูนย์ฝึกกีฬายกน้ำหนักแห่งชาติที่ได้มาตรฐานและครบวงจรรวมทั้งกระบวนการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาต่างๆ เข้ามาสนับสนุนอย่างเพียงพอ รัฐบาลขาดการส่งเสริมที่ต่อเนื่อง สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องหางบประมาณ อุปกรณ์การฝึกซ้อม และต้องส่งทีมนักกีฬาไปหาประสบการณ์จากการแข่งขันในต่างประเทศ ที่จะสร้างนักกีฬายกน้ำหนักให้มีขีดความสามารถสูง ก้าวขึ้นไปยืนอยู่แถวหน้าในระดับโลกได้อย่างยั่งยืน และให้เป็นหนึ่งในทวีปเอเชีย(สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย, 2554 : 3)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย จึงมีความสำคัญและจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้นำมาพัฒนาวงการกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

1. เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ใน 5 ด้าน

ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา การสนับสนุนและการส่งเสริม การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก และปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล

2. ศึกษาความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล (Rewarding Medals) หรือรางวัลภายนอก (Extrinsic Rewards) และความภาคภูมิใจ (Proudness) หรือรางวัลภายใน (Intrinsic Rewards)

ด้านประชากร

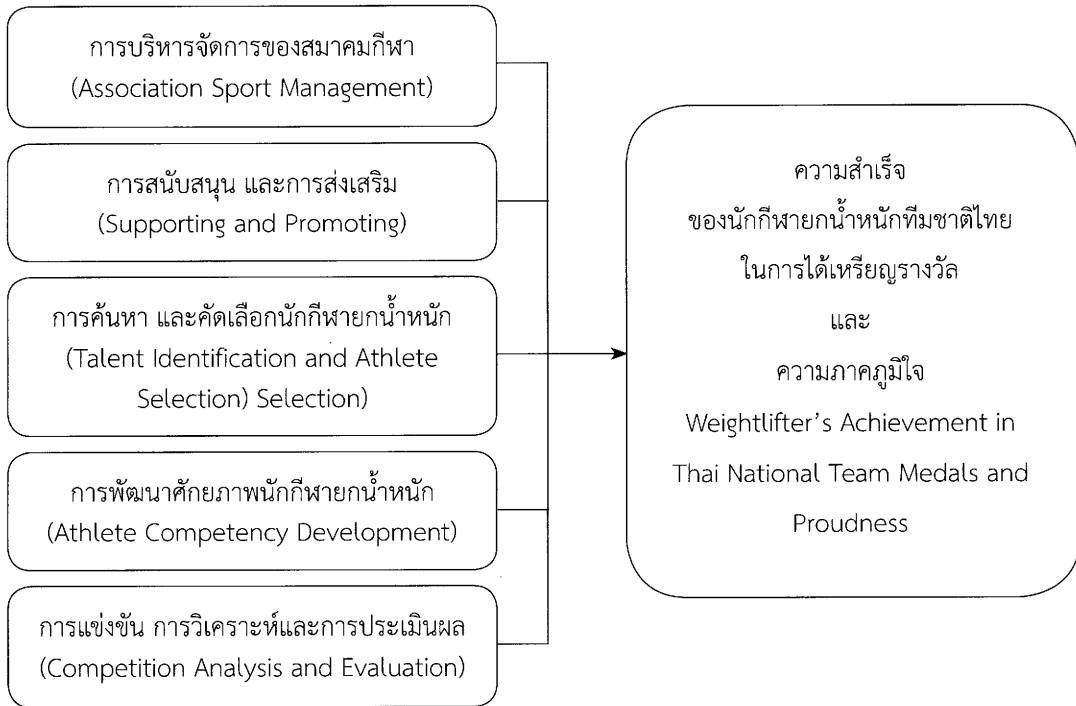
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ได้แก่ ผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 2,520 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยความสำเร็จของกีฬายกน้ำหนัก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา การสนับสนุนและการส่งเสริม การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก และการแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

วิธีดำเนินการวิจัย

สุ่มเก็บตัวอย่างจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย ประกอบด้วยผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสโมสรสมาชิก ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย จำนวน 450 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และการตอบแบบสอบถาม นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ทั้ง 5 ด้าน มีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 2) ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนักมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 3) ปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 4) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 5) ปัจจัยด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จ	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญของปัจจัย	การจัดอันดับ
1. ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา	3.55	1.25	มาก	4
2. ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม	3.53	1.27	มาก	5
3. ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก	3.69	1.30	มาก	1
4. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก	3.66	1.31	มาก	2
5. ด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล	3.65	1.28	มาก	3
รวม	3.57	1.29	มาก	

ปัจจัยด้านความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย โดยรวมมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 โดยปัจจัยย่อยที่มีคะแนนเฉลี่ย

สูงสุดคือ เกิดความภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

ความสำเร็จ	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ
ความภาคภูมิใจ	3.80	1.51	มาก
ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน	3.42	1.43	มาก

2. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ มีดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์

เท่ากับ 0.833 2) ด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.824 3) ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.823 4) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.818 และ 5) ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.809

	การค้นหาและ คัดเลือก นักกีฬายกน้ำหนัก	การพัฒนา ศักยภาพ นักกีฬายกน้ำหนัก	การแข่งขันการ วิเคราะห์และ การประเมินผล	การบริหาร จัดการของ สมาคมกีฬา	การสนับสนุน และการ ส่งเสริม
ความสำเร็จของ นักกีฬา ยกน้ำหนัก ทีมชาติไทย ความภาคภูมิใจ	0.833**	0.818**	0.824**	0.823**	0.809**

หมายเหตุ **p < .01

2.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.752 2) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.741 3) ด้านการ

บริหารจัดการของสมาคมกีฬา มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.740 4) ด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.735 และ 5) ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.728

	การค้นหาและ คัดเลือก นักกีฬายกน้ำหนัก	การพัฒนา ศักยภาพ นักกีฬายกน้ำหนัก	การแข่งขันการ วิเคราะห์และ การประเมินผล	การบริหาร จัดการของ สมาคมกีฬา	การสนับสนุน และการ ส่งเสริม
ความสำเร็จ ของนักกีฬา ยกน้ำหนัก ทีมชาติไทย เหรียญรางวัล	0.752**	0.741**	0.735**	0.740 **	0.728**

หมายเหตุ **p < .01

3. สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ มีดังต่อไปนี้

3.1 สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญ

รางวัล สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ร้อยละ 61.8 มี 7 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยหลักทั้ง 5 ด้าน มีค่าพยากรณ์สูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีปัจจัยที่ส่งผลทางบวกจำนวน 6 ตัว และส่งผลทางลบจำนวน 1 ตัว

ปัจจัยที่ส่งผลทางบวก ได้แก่

1. สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ (A2)
2. การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาน้ำหนักทีมชาติไทย จากสโมสรสมาชิกเครือข่าย (C41)
3. ได้คัดเลือกนักกีฬาน้ำหนักทีมชาติไทย จากผลการแข่งขันในระดับประเทศ และต่างประเทศ ที่มีสถิติและผลงานที่ดี (C39)
4. สมาคมยกน้ำหนักฯ เป็นสมาชิกสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติ (IWF) และได้เป็นเจ้าของจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น ชิงชนะเลิศแห่งโลก ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ เป็นต้น (E65)
5. การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา เช่น รัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชนต่างๆ จัดงานต้อนรับคณะนักกีฬา (B31)

6. การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาน้ำหนัก มีการเก็บตัวและทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (D46)

ปัจจัยที่ส่งผลทางลบจำนวน 1 ตัว ได้แก่

7. การจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬานักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีมร่วมปฏิบัติงานในการแข่งขันระดับนานาชาติ (E62)

โดยสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.295 + 0.236 (A2) + 0.216 (C41) + 0.200 (C39) + 0.195 (E65) + 0.171 (B31) + 0.137 (D46) - 0.180 (E62)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.233 (A2) + 0.206 (C41) + 0.197$$

$$(C39) + 0.187 (E65) + 0.167 (B31) + 0.138 (D46) - 0.176 (E62)$$

3.2 สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬาน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ร้อยละ 76.10 และมี 12 ปัจจัยย่อย (ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน) มีค่าพยากรณ์ที่ดีที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 8 ตัว และส่งผลทางลบ จำนวน 4 ตัว

ปัจจัยที่ส่งผลทางบวก ได้แก่

1. สมาคมยกน้ำหนักฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ (A 2)
2. การพัฒนาบุคลากรทางกีฬาน้ำหนัก ทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง (A15)
3. การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาน้ำหนักทีมชาติไทย นักกีฬาต้องเป็นผู้มีโครงสร้างร่างกายเหมาะสม มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ (C33)
4. การประเมินศักยภาพนักกีฬาของตนเอง และคู่แข่งอย่างละเอียด โดยเฉพาะทีมชั้นนำของโลก (E68)
5. การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาน้ำหนักที่มีสมรรถภาพทางจิตที่ดี มีความมุ่งมั่นอดทน ไม่ท้อถอย และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (C37)

6. สมาคมยกน้ำหนักฯ ได้ดำเนินการตามพันธกิจอย่างต่อเนื่อง (A3)

7. การส่งทีมนักกีฬาน้ำหนักชาย-หญิง (เยาวชน เยาวชน และประชาชน) เข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น ชิงชนะเลิศแห่งโลก ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย โอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ เป็นต้น (E61)

8. การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา เช่น รัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชนต่างๆ จัดงานต้อนรับ

คณะนักกีฬา (B31)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ

9. การนำหลักธรรมมาภิบาล มาใช้ในการบริหารจัดการ (A12)

10. การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา (D49)

11. การสร้างภาพลักษณ์ และกระแสความนิยมในกีฬาน้ำหนัก (A10)

12. การส่งผู้ตัดสินกีฬาน้ำหนักของประเทศไทย ไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ (E66)

โดยสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.145 + 0.211 (A2) + 0.204 (A15) + 0.200 (C33) + 0.185 (E68) + 0.167 (C37) + 0.165 (A3) + 0.147 (E61) + 0.120 (B31) - 0.149 (A12) - 0.166 (D49) - 0.190 (A10) - 0.244 (E66)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.197 (A2) + 0.190 (C33) + 0.185 (A15) + 0.169 (E68) + 0.157 (C37) + 0.154 (A3) + 0.140 (E61) + 0. (B31) - 0.135 (A12) - 0.156 (D49) - 0.174 (A10) - 0.223 (E66)$$

อภิปรายผล

หมายเหตุ อภิปรายผลจะสรุปย่อส่งไปที่หลัง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานี้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

1. เป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาน้ำหนักของประเทศไทย

1.1 นักกีฬาน้ำหนักทีมชาติไทย

1.2 นักกีฬาน้ำหนักของสโมสรสมาชิก

2. ปัจจัยที่ควรนำไปพัฒนานักกีฬาน้ำหนักของประเทศไทย คือ

2.1 ปัจจัยด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาน้ำหนัก

2.2 ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาน้ำหนัก

2.3 ปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล

2.4 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา

2.5 ปัจจัยด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาน้ำหนักทีมชาติไทยทั้งหมด และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง กับรายการแข่งขัน ที่มีความสำคัญและยิ่งใหญ่ขึ้นๆ เช่น รายการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ชิงชนะเลิศแห่งโลก เอเชียเกมส์ ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย และซีเกมส์ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่ม มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จในรายการนั้นๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550-2554** (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย
- กรมพลศึกษา. (2537). **คู่มือการฝึกกีฬายกน้ำหนัก**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรวิ บุญชัย. (2548). **วิชาการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาขั้นสูง**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- คนหัวหมาก. (6 มิถุนายน 2555). **“โครงการดีเพื่อวงการกีฬาไทย 1 กีฬา 1 รัฐวิสาหกิจ”** วารสารกีฬา, 48 (6) : 28-31
- งานวิเทศสัมพันธ์. (4 เมษายน 2554). **“องค์กรกีฬาแบบใหม่”** วารสารกีฬา, 45 (4) : 63-71.
- จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์. (2537). **กีฬายกน้ำหนัก**. เชียงใหม่: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
- ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส มงคล ใจดี และวรรณนิภา แก้วยศ. (2549). **ศูนย์แมวมองเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา กทท. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา**.
- ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส เฉลิม ชัยวัชรภรณ์ และสุวัตร สิทธิหล่อ. (2550). **วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับกีฬาเซปักตะกร้อ**. การอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (B-Licence) ครั้งที่ 2. สถาบันพัฒนากีฬาตะกร้ออาชีพนานาชาติ.
- ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส และคนอื่นๆ. (2541). **การเตรียมความพร้อมทางกายของนักกีฬาดาวรุ่ง (มวยสากลยกน้ำหนัก และกรีฑา-วิ่งระยะสั้น) มุ่งเอเซียเกมส์ ปี 2541** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ
- ชูศักดิ์ พัฒนมะนตรี และคนอื่นๆ. (2547). **การศึกษาระดับของความผ่อนคลายของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติไทยทั้งทางร่างกายและจิตใจ**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และคนอื่นๆ. (2552). **การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของชนิดกีฬาที่เป็นความหวังของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ธีระศักดิ์ อาภาวัฒนาสกุล. (2552). **หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. (พิมพ์ครั้งที่ 9) กรุงเทพฯ : เอส.อาร์.พรินติ้งแมสโปรดักส์
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (เมษายน 2554). **“พ่อแม่ช่วยลูกให้เล่นเก่งขึ้นได้อย่างไร มุมมองทางจิตวิทยาการกีฬา”** สารวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีที่ 12 (ฉบับที่ 130) : 5-6
- บุรวัลย์ ผลมั่ง ปนิก อวิรุทธการ และศมจรส มิ่งคำเลิศ. (2549). **การวิเคราะห์โครงสร้างของร่างกายและความเร็วในการยกบาร์เบลของนักยกน้ำหนักหญิงแบบ 2 มิติ**. ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย.

- พิชิต เมืองนาโพธิ์ และเชิดศักดิ์ แก้วแกมดา. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับระดับ
การแสดงความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี.
รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรกีฬา. นครนายก : ม.ป.ป).
- พงศธร ศรีทับทิม. (2552). บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองต่อความสำเร็จในกีฬาเทนนิสของเยาวชน.
วารสารจิตวิทยาการกีฬา : 3
- มงคล แผงสาเคน. (2541). คู่มือวิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์.
- รชนี ขวัญบุญจัน และคนอื่นๆ. (2551). การศึกษาความต้องการการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนา
ศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติประจำปี 2550. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การ
กีฬาแห่งประเทศไทย.
- รุ่งชัย ขวนไชยกุล. (ตุลาคม 2555). “ความสามารถทางกายที่สำคัญในกีฬาแต่ละประเภท” สารวิทยาศาสตร์
การกีฬา. 13 (147) : 4-5
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ. (2539). องค์การและการจัดการ (Organization and anagement)
ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ : บริษัทดวงกลมสมัยจำกัด.
- ศิลปชัย สุวรรณธาดา. (2552). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาเทนนิสที่เป็นความหวังของ
ประเทศไทย : รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย
- สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2547). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสมาคมยกน้ำหนัก
สมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2548-2552
- สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2554). แผนยุทธศาสตร์กีฬายกน้ำหนัก พ.ศ. 2555-2559
- โสภณ อรุณรัตน์ และ ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2534). การฝึกโดยการใช้น้ำหนัก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สีบสาย บุญวีรบุตร. (1 มกราคม 2555). “จิตวิทยาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ” วารสารกีฬา. 48(1) : 74-79
- สนธยา สีละมาต. (2547). หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2545). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุวรี ศิวะแพทย์. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- อาทิตย์ พวงมะลิ และคนอื่นๆ. (2551). การศึกษาวิจัยการวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ของเทคนิคในการ
ยกน้ำหนักและประสิทธิภาพการทำงานของกล้ามเนื้อแกนกลางลำตัวของนักกีฬาหญิงทีมชาติไทย
รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- อุษา นาคใหม่. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชา มศ 35236 แบดมินตัน. สุพรรณบุรี : วิทยาลัย
พลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
- อภิญา ดัชฎยาวัตร นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร และวรรณัทนา พรหมสวຍ (มกราคม-มิถุนายน 555).
“ผลของสารหล่อลื่นที่มีต่อความคาดหวัง และความสามารถในการยกน้ำหนัก” 9(1) : 1

- อรวรรณ ภู่อัยวัฒนานนท์ (มกราคม 2556). “โภชนาการในกีฬายกน้ำหนัก” สารวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีที่ 13 (ฉบับที่ 150) : 6-8
- Ajan, T. & Baroga, L. (1988). **Weightlifting Fitness for all Sports**. Budapest : Interantional Weightlifting Federation.
- Armstong and Neil. (2007). **Pediatric Exercise Physiology : The young athletes**. Elsevier. Limited, Children’s health and exercise research centre, UK.
- Ansoff, I. (1965). **Corporate Strategy**. London : McGraw–Hill.
- Atkinson, J. W. (1964). **An introduction to motivation**. Princeton : D. Van Nostrand.
- Burgess, R. Talent Identification [Online]. **Faccioni Speed and Condition Consultancy**, 2000. Available from : www.faccioni.com / Reviews / talented.htm [12 July 2005]
- Bloom, B.S. (1985). **Developing talent in young people**. New York : Ballentine.
- Boisseau and Other. (2007). **Protein requirements in male adolescent soccer players**, European Journal of Applied Physiology, 100(1), 27-33
- Boyle, S. (2007). “**Impact of Changes in Organizational Structure on Selected Key Performance Indicators for Cultural Organizations**” International Journal of Cultural Policy. 13(3) : 319-334.
- Bridges, F.J. and Roquemore, L.L. (2001). **Management for Athletic / Sport Administration**. (3nd ed.). United States of America : ESM Books.
- Baechle R. Thomas and Earle W. Roger. (2000). (2nd ed.) **Essentials of Strength Training and Conditioning**. National Strength and Conditioning Association : Human.
- Cashman, R. (2005). **The Bitter-Sweet Awakening**. The Legacy of the Sydney 2000 Olympic Games. Sydney : walla walla press.
- Chelladurai, P. (2005). **Managing Organizations for Sport and Physical Activity : A Systems Perspective** (2nd ed.). Scottsdale, A.Z. Holcomb Hathaway.
- Durand–Bush, N., Salmela, J.H., and Green–Demers, I. (2001). **The Ottawa mental skills assessment tools (OMSAT-3)**, The Sport Psychologist, 15, 1-19
- Dalgleish, J. and Dolley, S. (2001). **The Health and Fitness Handbook**. Edinburgh, Scotland : Pearson Education.
- Ericsson, K.A, Krampe, R. Th., Tesch-Romer, C., (1993). “**The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance,**” Psychological Review, 100(3), 363-406.
- Ericsson, Krampe and Tesch–Romer. 1993 Cited in Cote, J. (1999).

- Gibson, J.L. (2006). **Organizations : Bahavior, Structure, Processes** (12th ed.). Chicago
Richard D. Irwin
- Gratton, C. and Preuss, H. (2008). “**Maximising Olympic Impacts by Building Up Legacies.**”
International Journal of the History of Sport, 25(4) : 1922-1938.
- Harwood, C. (2004). **Foundation of Sport and Exercise Psychology** : 114
- Hill, G.M. (1993). “Remove from Marked Records Youth Sport Participation **Baseball
Players**” Sociology of Sport Journal : 107-114
- Hernandez, R.A. (2002). **Managing Sport Organizations.** United States : Human Kinetics.
- Johnson, M.B., (2006). “**Climbing to the top : Uncovering the processes that facilitate
and Inhibit attaining excellence,**” Ph.D. Dissertation, The Florida State University.
- Ketelhohn, W. (1998). **What is a Key success factor?** European Management Journal
16(3) 33-340
- Porter, M.E. (1990). **Competitive Advantage** : Creating and Sustaining Superior
Performance New York : Free Press
- Weiner, B. (1981). **Psychology of Motor Behavior and Sport.** Illinois : Human Kinetics
Publishers.